

**Nú er
longu tíð
at víska sær**

Carlsberg
til jóla

Hitt lætta
mineralvatni
(svart merki).

Sendið tí boðini nú

Postvæsenet i juleperioden.

Lokal julepost.

Sáframt der ikke indtræffer forsinkelser i postgangen, kan post, som indleveres på postkontoret i Thorshavn senest mandag den 19. december påregnes at nå frem til de fleste pladser på øerne til juleaften. Vejrforholdene kan imidlertid vanskeliggøre postgangen, og publikum anmodes derfor om at afsende juleposten i god tid. Post, som indgår til postkontoret senest fredag den 23. december, omdeles i Thorshavn juleaftensdag.

Post til Danmark.

Det henstilles til publikum at indlevere julepakkerne i god tid så der ikke den sidste dag opstår unødvendig stærk trængsel ved pakkeindleveringen. Sidste frist for indlevering af pakker i Thorshavn til ms. »Tjaldur« må påregnes at blive fredag den 16. december kl. 18, og til ms. »Dr. Alexandrine« søndag den 18. december kl. 15—18.

Opmærksomheden henledes på, at hver pakke til Danmark skal ledsages af en afsenderen nøjagtigt udfyldt »Statistisk frásøgn«.

Kontortid.

I tiden 16.—26. og 31. december samt 1. januar er postkontorets kontortid således:

fredag	16/12:	9—12.30 og 14.30—18
lørdag	17/12:	9—13.30 og 14.30—18
søndag	18/12:	15—18
	19/12—23/12:	9—12.30 og 14.30—18
lørdag	24/12:	9—14
søndag	25/12:	lukket
mandag	26/12:	9—11.
lørdag	31/12:	9—12.30 og 14.30—17.30
søndag	1/1:	lukket.

Indskrænkninger i postgangen.

Postindkasseringer og massevis forekommende postopkrævningsforsendelser modtages ikke til postbesørgelse i dagene 19.—24. december.

THORSHAVN POSTKONTOR den 8. december 1955.

Framhald frá 3. síðu:

100 pst. vísur í, at tað kundi lata seg gera.

Men hvat hendi aftaná valið? Tá gekk hesin sami maður beint ímóti sínum egnu orðum og lyftum, og harnæst allir hansara fylgissveinar. Hvat kann slíkt kallast fyrri, uttan skálkagerð, lyftisbrot og uppøsing móti sínum egnu vörðum? Men hetta og annað í... ringum og kannska verri lík. fáa fólk seg til at forsvara og geva tí uppøsta partinum alla skuldina — slíkt eru bert at kalla fyrri fanatikarar. Nei, tað er sum Dam tekur til, at »Landstýrets og landsstyreparternes behandling af denne sag har været af en så katastrofal karakter at den ikke bare gjorde forholdene uholdbare på Færøerne, men den var også lige ved at sætte det gode forhold mellem Danmark og Færøerne over styr«. Og hesi orð sýnast nú tíverri at gerast til tann rama verunleika, og skyldast tað einans okkara landsstýri.

Um okkara stýri var ført fyrri at loyst sínar uppgávur, so hevði læknamálið fyrri langt síðan verið loyst á ein friðaligan og lógligan hátt, uttan at havt teir donsku myndugleikarnar uppl. Tann dag, kvett skuldi bliðið millum Danmark og Føroyar av hesari uppøsing — tann dag er landsstýrið og tess flokkar, sum hava kvett tað gamla vinarbandið millum Danir og Føroyingar, og ikki Føroya veljarar.

Tað skal ikki tigast burtur, at tann óhugnaligi friður, sum hevur staðist av læknamálinum, skyldast eina landsstýrinum og tess fylgi, og stendur tað tí veikt nú og er við at verða sligið til jarðar. Tí tað er sum orðtakið sigur: »Harðir harrar skulu stokkut valda«.

Vit seta vårt merki, vit kenna vårt mið og vita, tað rætt er, vit vilja, og standa vit saman, so vinna vit frið. Hin sterki skal standa tí veika við lið, so ei nakað kann okkum at skilja.

D. J. Sorensen.

SOSIALURIN

Útgevni:
FØROYA JAVNADARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
B. x 76.

Prentsmiðjan á Høvsbreyt
TELF 1820

Jordal og Jarnum misnøgdir.

Aftaná heimkomuna hava Jordal og Jarnum havt viðtal við ymisk bløð um Føroyaferðina, ið endaði so dramatisk. Vit endurprenta her viðtal við Jordal úr blaðnum »Information«:

Der var faktisk ikke gaaet lang Tid, før Dr. Jarnum og jeg følte, at vi havde vore Patienters Fortrolighed i samme Omfang som hjemme. Der er endog Patienter, som taknemmelige har fortalt, at det for dem var noget nyt og behageligt, at de kunde sætte sig hen og tale med Lægen om Ting, der ofte rakte langt ud over det lægelige — det havde de ikke kendt til i lang Tid.

Vi kom straks i Kontakt med Befolkningen, fortsætter Dr. Jordal, og vi har i hele Perioden mødt den mest udstrakte Tillid og Taknemmelighed. Der er jo kendt, at der ligefrem var en Adresse i Gang, for at vi skulde blive. Derfor kom den sidste Udvikling næsten som en Bombe, ikke alene for os, men ogsaa for mange af vore Patienter og Venner i Byen. Vi har det Indtryk, at det igen er en lille Klike, der har genoplivet den ellers hensygnende Halvorsen-Dyrkelse — om det saa er for Halvorsens Skyld, eller Aktionen nu tjener helt andre Formaal, skal vi ikke tage Stilling til.

Men Begivenhedernes Udvikling har ført til, at vi maa rejse hjem i dyb Skuffelse. Vi føler, at vort Arbejde og vore Bestræbelser paa at genskabe Tillid og Ro har været forgæves, men kunde vi være rejst i Fred og Ro, vilde det være sket med stor Taknemmelighed og Tilfredshed.

LASTAMÁLING

Havi lastina snotuliga við teim vælkendu og umtóktu evnunum:

Lastamáling og Lastalakk.

Tilfar ið tornar skjótt, sýnist væl og roynist væl. Haldið skip og last við líka við evnagóðum tilfari úr

Litfagra — tlf. 1834 & 2003

Skipsmáling.

Skip ið skal haldast væl nýtir at vera smurt i heilum. Máling og monja gjørd úr bestu ráevnum, fáa tygum i

Litfagra — tlf. 1834 & 2003

Keypid frá teimum, ið lýsa í SOSIALINUM